

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

Avuy 10 de Febrer.—Sta. Escolàstica vg. y S. Guillém duch d'Aquitania, hermità.
D'ill. 11.—Los set sants servents de Maria fundadors.
Dim. 12.—(*Abans † en Barcelona*). Santes Eularia vg. y m. y Humbelina vg.
Dimec 13.—S. Benigne mr., S. Fulcrán y Sta. Catarina de Riccis vg.
Dij. 14.—S. Valenti pbre. mr. y lo beato Joan Baptista de la Concepció fdr.
D v. 15.—Sts. Faustino pbre. y Jovita mrs.
Dis. 16.—S. Onéssim b. y S. Honest mrs.

—=—
QUARANTA HORES.—Continuan en la iglesia del Inmaculat Cor de Maria, demà passan en la iglesia Parroquial.—La exposició de S. D. M. comensa á les 5 y mitja.

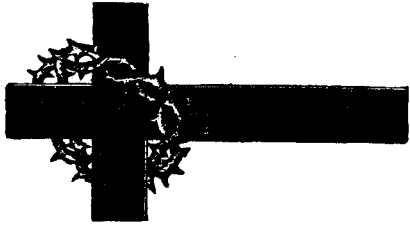
MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	14'50	«
Fajol.	11'75	«
Mill.	14'50	«
Panis.	16'00	«
Mongetes.	25'00	«
Fabes.	16'00	«
Besses.	18'00	«
Llubins.	11'00	«
Pátates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena)..	01'00	»

Núm. 33

Lo Rector de la Parroquia d'Olot convida á tots els seus feligresos al solemne OFICI FUNERAL que se celebrarà en l'iglesia Parroquial de Sant Esteve per l'etern descans de l'ànima del **Exm. é Ilm. Sr. Bisbe, lo Doctor D. Joseph Morgades y Gili** (a. c. g.) á dos quarts de déu del dimecres 13 del corrent mes de Febrer, esperant que se dignarán pendre part en aquest públich sufragi y pregar per l'insigne fundador de la associació del Apostolat de l' Oració en Espanya del que n'havia aquesta parroquia rebut senyaladíssims favors y mostres especials de predilecció.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes.

Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

IREACCIÓ!

Tots els que firman perque Espanya entri d'una vegada en el concert dels pobles civilisats, tots els que parlan de un temps á n' aquesta part de la ditxosa regeneració poden respirar un xich perque are 's comensa á veurer la llum, are hem trobat el verdader camí, ja podem obrir lo cor á la esperança, nos ho diuhen *El País, El Liberal, El Imparcial, El Heraldó,* etc. etc., tota la plana major de la premsa espanyola, de la premsa que naix y fructifica á n' el mateix cervell d' Espanya.

Y no hi ha pera menos; en el «Teatro Español» de Madrid, va ser ovacionat fins al deliri un drama del novelista Pérez Galdós, bo ó dolent que aixó nosaltres no ho sabem, mes aixó no fa 'l cas perque la mateixa ens diu que la ovació va ser deguda que 'l drama te tendencia anti-clerical y diu més la premsa sabia, que la ovació consistia en aplausos al autor, molts crits de *abajo la reaccion y los Jesuitas,* insults al pobre cómich que feya 'l paper de *reaccionario* fins obli-

garlo á confessar que ell no més era comediant y amenassas á una familia que se retirava de un dels palcos á lo millor de la bullanga per por del escándol.... ó perque li donava la gana senzillament y aquella premsa nos ho conta tot aixó empleant moltes columnes ab grans comentaris y fins ab l' opinió que ha demanat ó corre-cuyta a molts il-lustres de lo millor de Madrid que també troban la cosa de una importancia molt grossa pera 'ls *destinos de nuestra Patria.*

Nosaltres sense voler pecar de poch modestos y menos de irreverents ab aquella premsa casi divina y ab aquelles opinions tant il-lustres, també 'ns sembla que'n té molta d' importancia, mes en lloch de ser com á esperança, es solsament com á un dato més pera fer un pronóstich absolut de incurabilitat de la rassa espanyola; no tenim remey, no hi arribarem may á poble civilisat, hem fet tart, ab aixó de la llibertat, la inquisició, els toros y les glories espanyoles, no hem fet més que anar á colps d' estaques y hem arribat á vells sense haver pogut apendrer lo de la civilisació.

Y aquestes meditacions y sentencies no 'ns las sugereixen pas la actitud del

públich madrileny per lo de la gran ovació, sino 'l bombo de la premsa explicant el cas. Precisament aquesta vegada casi censiderém á n' el públich com á irresponsable, perque no estava en el seu element, ja que 'n el teatre per grans manifestacions d'espontaneitat no son els símbols de idees els que engrescan més. Si en comptes de la figura del Jesuita (exagerada cap á cert cantó, com se suposa) en el mateix drama hi posen una flamenca que s' aixequi forsa les faldilles, obtindrém la mateixa ovació y més gran si voléu y ben espontánea, sense preparació de cap mena, perque per la sensualitat sempre ho está de preparat y are veig que parlo de preparació. Y algú podria pensar en si la gran cosa ho estava de preparada, que també podria ser. Sense donar cap culpa al autor ni á ningú directament, m'escama una cosa y es que no hi va haber cap desgracia en aquell acte de deliri popular y aquella gent quan s'engresca de bo ab una cosa sempre sol pèndrehi mal y si nó, recordemse d'aquells infelissos que de tant entusiasmatats pujavan al cim dels vagons del *tren-botijo* y 's quedavan sense cap al passar un túnel, ó també de les festes de la pradera de Sant Isidro, ó de qualsevol corrida en que un toro miri guerro: alló son manifestacions nacionals y espontánees.

Per lo demés que vagin continuant per aquest camí els periodichs que 's diuhen serios, que 'ls extrangers ja ho saben temps ha que no tenim remey. No cal que s'amohinin preparant un altre daltabaix ab escuses de llibertat y reacció que prou caurá la poma quan estará prou madura y encare que la llibertat sia una cosa que á n' els polítichs, sempre els hi ve massa gran y la relligió de tant gas-tarli 'l nom casi no 'ls hi'n queda dins del cor, es la nostra planeta, sempre

'ls veuréu á punt de convidar al poble á trencarse 'l cap y are fa massa temps que no n'hi ha hagut cap de guerra civil; ja 'l temps ha fet malbé aquelles creus que que hi había pels camins recorts de hassanyes de uns y altres. Preparem nos donchs á envestir novament la aberració y á continuar la Historia de Espanya que es la historia de les vergonyes.

¡Y d'aixó ne diuen esperit lliberal els grans periodichs y aquesta reacció es la que 'ns ha de salvar!

E. B.

SECCIÓ COMARCAL.

TORTELLÁ.

31 de Janer.

S' están acabant les obres de urbanisació del tros de carrer de Fransa y Ciudadela, compresos entre can Saluda y can Talay, passant per davant del Cassino, millora molt ben vista y volguda de tothom, exceptuantse alguns que la passió ó l'interés mesquí els hi ha tapat els ulls ab una vena que ja 'ls hi caurá quan compreguin la rahó.

Es una millora aquesta que 'ns fa semblar més *européus*; ara les persones podran caminar sobre d'aceres sense perill d'enfangarse com avans. Encara hi ha pobles dins del partit d'Olot y altres punts, que llurs carrers serveixen per ferhi adobs, ab escarni de la higiene y salut publica. Les juntes de sanitat plenes de bons intents, constan apuntades en els llibres municipals y prou; ja s'ha complert enviant allá... baix els noms de llurs individuos y... aném tirant.

Els hi faig sapiguer que 'l primer diumerge de Quaresma es el dia senyalat per celebrar la primera fira de l'any á Tortellá, es considerada la tal fira com la més important de totes les que aquí 's fan y las transaccions y vinguda de forasters es tot en nombre considerable.

El dijous, darrer dia del mes de Janer, se batejá ab els noms de Lluís, Joseph y Vi-

cens, el primogénit de nostre bon amic y metje de la localitat en Lluís Aguilar. Es el segón nat del present sigle en aquest poble y li desitjém millor sort de la tinguda per la familia del primer, qui tres dies després moria asfixiat per contraccions musculars generalisades, ocasionat tot pel fret.

7 d' Febrer.

La germandat «Montepio de Socorros mútuos» celebrá sa festa anyal el dia 2 d'aquest mes resultant lluhida y agradosa, ab ofici, concert al café, sardanes á plassa y ball de nit. Després de l'ofici s'aná en corporació al cementiri per oferir un recort als companys morts durant l'últim any, llástima que sigui tant poch apoyat y favorescut de qui podria, sens dupte degut á que alguns l'han volgut fet servir com arma de banderia y sectarisme, no conseguint abaixó més que desunió, desconfiansa y excés de malicia.

El corresponsal.

BANYOLES.

1 de Febrer.

El dia 17 del passat Janer celebrá sa festa el gremi de carreters, la que ab motiu de les plujes no pogué ser tant lluhida com altres anys, pero ab tot y aixó al matí anaren á benehir, á la tarde com que continuava plo-guent, en lloch de sardanes feren ball y al vespre tornaren á ferne en dos puestos.

Els esparpanyers celebraren també la festa de son patró San Sebastia ab ofici, sardanes á la plassa y ball ab dos diferents llochs.

El dia 27 del prop passat Janer morí el mestre de música compositor y organista don Adolf Monforte. Era í finat, una bona persona y volguda de tothom. Rebi sa atribulada familia nostre més sentit condol y que 'l Cirador l' hagi acullit a la Gloria.

La carretera de Girona á Banyolas está que fa llástima, fora convenient que 'l se-nyor sobrestant hi donés una mirada, ó del contrari 's farà del tot intransitable pera carruatjes.

Els banyolins estém un xich escamats; ja

fa temps que 's notan alguns cassos de ro-bo, de modo que estém en vigilancia á fi de no ser sorpresos.

Tenim el temps plujós, tota la nit passada ha plogut y ab ganas de tornarhi.

El corresponsal.

RIDAURA.

1 de Febrer.

Prescindint de les petites variacions de temps que penso son iguals ab poques va-riants per tota nostra encontrada, aquí d' alguns dies en aquesta part sembla que ha-bém sortit del ensopiment y aïslament en que 'ns tenia la falta de vies de comunicació y lo reduhit del veinat.

Tal vegada degut á lo elevat del preu del carbó y altres productes dels boscos, el fet es que per aquí hi ha un moviment que no estavam acostumats á veurel y que ompla de satisfacció, també s' está treballant ab activitat á l' aixample del camí vehinal de aquesta á Olot, lo que facilitarà sens dupte l' augment de relacions ab nostra capital montanyenca, convertint ab el temps Riudaura, en altre arrabal d' Olot.

El corresponsal.

CAMPRODÓN.

4 de Febrer.

A les primeres hores de la matinada del dia primer del corrent comensá á nevar ab molta abundancia, mantinguentse el never durant tot el dia fins que ja molt tart comensá á asserenarse després de haver deixat un gruix de neu d' aprop d' un palm y mitj, poch després se girá la tramontana que 's va mantinguent y mantenint per lo tant un fret molt intens.

Diumenge passat en el cassino tingué lloch una vetllada que com tantes altres que fins ara ha donat societat coral *La Camprodonense*, deixant grats recorts á tots els seus socis é infiltrant á n' els nostres cors l' amor y el carinyo per l' art de la terra que 'ns ha vist naixer.

Componian el programa dos cansons catalanes, «Montanyes del Canigó» y «Els Pescadors», aixó tocant á la part coral y en quant á la part teatral dos sainetes molt

divertits, també catalàns, «Un marit gelós» y «Un joch nou.» Ademés un jove foraster anomenat Pere Jurnet desempenyà brillantment el monòlech «Aquest mon es un fandangó...»

Es impossible tractar detalladament de totes les parts que contribuïren al èxit de la vetllada y solsament fentho en termes generals puch dir dels aficionats que com tantes altres vegades, que fan molt més de lo que poden y que 's desfan per agradar y ho logran.

En quant a n' aquets joves tant catalàns, aquets joves que després del treball roban les hores de descans pera dedicarles a n' els cants de nostra terra ¿quó 'n diré? No trobo cap paraula suficient pera expressar el meu pensament, sembla mentida que 'n tant curt temps hagin après tant y tant bé «Las montanyes del Canigó,» lo mateix que «Els Pescadors,» els cantaren ab una justesa y afició incomparables, bona prova d' aixó foren els aplausos y felicitacions que coristes y director reberen de tot aquell numerós públich que omplia de gom a gom aquell saló voltat d' estandarts y banderes que encara ens recordan la vinguda de l' Orfeó Català y tantes altres festes que han contribuït a aixecar els sentiments catalàns de nostre decidit jovent.

El corresponsal.

MONTAGUT

7 de Febrer.

El diumenge passat, dia 3, se celebrá aqui la «Festa de les noyes» ab Ofici solemne y sèrmó que per cert estigué molt oportú 'l senyor predicador al reprobar y condemnar aquesta mena de balls que avuy fins a montanya s' estilan, propensos a desmoralisar al jovent y corrompre les sanitoses costums del poble català. En cambi la sardana, el ball més bonich y democràtic, que ensenya a coñtar, en el que hi cap tothom, desde 'l més petit el més gran, del més pobre al més rich, d' aquest ball se 'n fa poch cas y per aquesta encontrada son poch els sardanistes que sapiguen puntejar y conar com es degut.

Si valgués el meu prech demanaria al Ajuntament ó a qui fos se dignés visitar el carrer conegut per «Arrabal».

Alló no es carrer ni cosa que s' hi assem-

bli, es un conjunt de clots y basses plens de bruticia y fanch, ahont s' hi acumula el such dels femers quant plou gayre; amenassant continuament la salut de llurs estadans com succehi anys passats que s' hi desenrotllá la verola, causant moltes víctimes.

Convindria que se n' encarregués un ó altre d' arreglar el dit carrer, de lo contrari aviat s' hi haurá d' anar ab barques y resultarà que Montagut poble de montanya, com la mateixa paraula ho diu, serà transformat en poble de marina sense mar.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

Com ja haviam indicat y com podran veurer nostres llegidors per l' esquila que avuy publicuém, queda anunciat definitivament pera dimecres vinent a dos quarts de déu del matí els solemne funeral pera l' etern descans de l' ànima del senyor Bisbe Ilm. Dr. Morgades.

La execució musical del ofici està confiada a la Secció de Música del Institut Olotí ab la cooperació d' alguns altres elements musicals. L' Orfeó del Institut cantarà a veus soles, secció d' homes y secció de noys, algunes parts com la Prosa la Absolta y altres y les restants s' executarán a quatre veus ab acompanyament de corda per la esmentada Secció de Música.

A judicar pels preparatius, aquest acte revestirà una solemnitat poques vegades vista en nostra vila.

Es d' esperar que 'ls olotins ab sa assistencia, cooperarán a fer més expressiu el testimoni del bon recort que la vila conserva de tant virtuós prelat.

Ab el fangueix que s' ha fet en nostres carrers ab motiu del mal temps que aném atravessant s' ha posat de

manifest una vegada més una gran deficiència de la policia urbana de nostra vila. L' Ajuntament feu el tradicional pregó de que cada vehi escombrés la neu de la seva acera. Aixó està bé per més que no deixa de ser divertit que un se vegi aglanat de impostos pera al capdevall tenir-se que fer els serveys públichs, pero hi han moltes tirades d' acerés, sobre tot en els barris extréms que no tenen vehi y es allí ahont encara hi ha la neu pitjada y glassada, posant en perill les costelles dels transeunts. Ademés les acerés de per tot arréu se subreixen d' un gruix de fanch que á la nit se torna dur com roca.

—

Hem rebut la visita del fotógrafo senyor Mauri que está treballant activament en la confecció d' un álbun artístich d' Olot pera 'l qual te ja moltes vistes recullides. Es de creurer que aquesta obra seva digne de l' importancia de nostra vila.

—

Aquesta es l' hora en que encara no hem pogut traurens de sobre la neu que caygué ja fa nou dias. A principis de la setmana semblava que 'l temps volia cambiar corrent moltes bromades, ploguent poch ó molt y tornant ab amenaces de neu. Aixó no fou res haventse posat després un temps seré y fret com poques vegades se veu. Des d' ara podém dir que es aquest hivern més crú que 'ls seus immediats antecessors.

—

Hem rebut el número únich de la revista *Paris* publicada á Buenos Aires ab motiu del concurs de Cartells obert per nostre compatrici D. Manel Malagrida y del que ja 'ns n' havém ocupat diferents vegades. Consta aquest número dels gravats dels cartells premiats y dels més notables, de

sos autors, dels membres del Jurat y en primera plana el del senyor Malagrida. Per els primers de dits gravats venim en coneixement de la importancia de dit concurs. Els cartells son verament artístichs y hermosos y donan idea d' un avensament del que no se 'n feyan càrrech els que estavan acostumats á judicar á América com á un país sols d' industries primitives.

Lo que resulta tant dels gravats com del text que forma dit número, es la personalitat del senyor Malagrida que 's fa altament simpática, convertit en Mecenas dels artistes argentins. Are ha anunciat ja un altre concurs de caràcter internacional, al que hi destina la respectable cantitat de mil pessos. Si tots els ricatxos fossin Malagrida ¡quin vol pendrian les nobles arts dels sentiment!

—

Reberem á son degut temps el llibret que ab el titol de *Brimis y Brots* ens remeté son autor don Pau Badia Homs. Agrahím la delicadesa del obsequi y ens plau fer constar que hem trobat bona cosa de composicions en el mateix que 'ns han agradat, siguent algunes d' ell esdignes d' especial elogi per la fluidesa de la forma y elevació del fondo. Esperém que 'l senyor Badia Homs no deixarà de conreuhar les belles lletres y fins l' hi augurém un éxit envejable per el pervindre. Les condicions d' execució material del llibre el fan tambe recomanable per la manera artística sense pretençions, baix la que está presentat.

—

Hem rebut una atenta invitació del senyor presidet de la Agrupació Catalanista de Crespiá á l' acte de propaganda Catalanista que celebrará dita Agrupació de comú-acort ab la Junta de la Unió permanent, ab motiu del primer aniversari de sa inauguració,

el dia 24 del present mes, fira, en dit poble, coneguda per la *de la mel*.

Ab gran solemnitat se verificá el dijous prop passat en la iglesia del Sant Hospital, la professió relligiosa de les Germanes Carmelites Rosa Rovira, Pilá Salmons y Assumpció de Nostra Senyora de la Esperansa. Les apadrinà en tant conmovedora cerimonia la senyora donya Agna Mas de Xaxás de Peris, y pronuncià un alusiu sermó sobre 'l sacrifici de la vida relligiosa l' elocuent orador sagrat P. Aguilera, de la companyia de Jesús.

Ha sigut nomenat archiver de protocols d'aquesta vila, nostre volgut amic el notari don Vicéns Capdevila.

Aquests dias s'ha vingut parlant molt en nostra vila de la desavinensa esdevinguda entre les germandats y 'l Cos Médich sobre 'ls serveis sanitaris que aquest venia prestant a n'aquelles. No hem volgut cuparnos en els primers moments solen judicarse molt apassionadament y avegadas se tergiversan les millors intencions. No obstant hem cregut convenient accedir a la súplica que se 'ns ha fet d'insertar l'extracte de la darrera sessió del Ajuntament, en que 's tracta d'aquest assumpte, creguts de que les explicacions dels senyors Deu y Gelabert poden contribuir a aclarir alguns punts confosos.

Per nostra part sols afegirém que creyém que tot lo que no sigui perseguir l'ideal de fondre totes les migrades y algunes d'elles mal fomentades y gens garantides germandats que avuy existeixen, en una sólida y ben administrada en qual concell hi

figuressin les autoritats municipal y relligiosa, el cos médichy altres persones en representació dels associats, es apartarse de la solució verdadera.

Aquesta idea l'hem sentida en boca de persones respectabilissimes y segons tenim entés, no serian pas els metjes que la defugirian y si 's realises no dubtém de que 's veuria que no existeix conflicte de cap mena.

El governador civil de Lleyda senyor Marcos O'Nesle ha imposat altra vegada una penyora de 50 pessetes al setmanari *La Veu del Segre*, per que dit periódich havia obert una subscripció pera sufragar l'import de les darreres penyores imposades pel mentat governador. També ha sigut penyorat ab 100 pessetes l'altre estimat confrare *La Comarca de Lleyda*.

Ha comensat a publicarse una col·lecció de cançons catalanes originals de donya Narcisa Freixa, quin primer quadern conté la cansó de *La Falsa Nineta*. D'aquests quaderns ne sortirà un cada mes que 's vendrà en els magatzems de música al preu de tres rals.

Se pot donar per segur que será nomenat bisbe de Barcelona 'l que ho es d'Urgell, Eminentíssim Cardenal Cassanyas.

Hem rebut el primer número de *La Veu de Montserrat*, convertida en revista mensual. Publica interessantíssims treballs, com pot veurers pel sumari:

«El Bisbe Mòrgades», per la Redacció; «La Restauració de Catalunya en el sigle XX», per M. R; «Nous datos sobre 'l bandoler Perot Rocaguinarda», per mossén Ramon Corbella;

«Consells», per Marián Aguiló; «Dos albats de mitja pompa», per Martí Genís y Aguilar; «El moviment catòlic en 1900», per S. E.; «Crònica del Principat».

Per folletí, tirat apart, publica «Genealogia dels Reys Darago é de Nauarra e comptes de Barchinona», (plech n.º 1). Es un curiós codex manuscrit que hi ha al Muséu Arqueològich de Vich.

Els aymants dels treballs històrics de la nostra terra han vist ab molt de gust aquesta població.

Decididament lo prop-vinent di-llúns, dia 11, 's veurá á la Audiencia de Tarragona la causa que per suposat delicta de rebelió 's seguix contra el director de *Lo Somatent*, senyor Ferré y Gendre.

La defensa anirá á càrrech del estudiós advocat D. Juliá Nougués, actuant de Procurador D. Manel de Penarrubia.

Lo judici, com saben ja nostres lectors, serà per jurats.

En la sessió del cinch de Febrer últim se prengueren els següents acorts: Que dar enterat el cos Municipal de les declaracions fetes per don Joseph Soler com á particip en la concessió del allumbrat públich eléctrich de aquesta vila y per lo tant reconeixer á donya Mercé Casabó, Vda. de Vayreda, en el doble concepte ab que gestiona, com á concessionaria.

Passar á informe de la Comissió de Foment el plano de reformes de la fachada de la casa n.º 34 del carrer del Roser.

Que la Comissió de Hisenda emiteixi també informe en merits de una sollicitud suscrita per el Rvt. Párroco d' aquesta vila en la que després de explicar les obres realisades en la part interior y exterior y de la Iglesia Parroquial, acompanya un dictámen del arquitecte senyor Font sobre 'ls moviments de la fábrika

de dit edifici y operacions á executar pera evitarlos é interessa certa subvenció.

Cedir el teatro d' aquesta vila á don Joseph Corcó pera que 'ls alumnes puguin donar en el mateix una vetllada litera el dia de la festivitat de Sant Joseph.

Terminada la ordre del dia, el concejal senyor Deu demaná la paraula y concedida que li fou, digué: que era son objete aportar datos pera que tots els senyors Concejals se formessin verdadera opinió en la sollicitud presentada per sis representants d' altres tantes germandats ó monte-pios d' aquesta vila y que 'n la sessió anterior se acordá passes á estudi ó dictamen de la Comissió Central: que en sa doble calitat de Concejal y metje, estava conforme ab lo en aquella sollicitat, ó sigui, que posi el municipi una ó més plasses de metjes municipals, fundantse en que aixís ho prevé la lley. Afegí que casi tots els Governadors de provincia no aproban els presupuestos de sos respectius Ajuntaments, si no se consigna en ells una cantitat pera el càrrech antes dit, pero que si no succeheix aixís ab el de aquesta població, se deu á la aquiescencia de sos metjes. Enumerá luego els múltiples servveys de indole municipal que 'n tots temps han prestat els metjes de aquesta localitat, ara per sa iniciativa, ara á petició de la la autoritat local, sens rebre ni demanar may cap retribució.

Seguidament explicá la causa que ha motivat l' acort del Cos Médich y que ha sigut la base ó fonament de la mentada sollicitud, manifestant que era la escassa retribució que cobraven per la assistencia médica de sos associats y altres treballs de menor cuantía á ella agregats, afirmant que durant l' últim any de 1900, lo que han cobrat els metjes per els conceptes expressats, es la mesquina y miserable cantitat de 47 céntims de pesseta per cada individu de dites sis germandats; siguent aixís que les dels vehins pobles de Capsech y Sant Joan les Ponts satisfán anualment al metje la cantitat de 2'50 pessetes per cada associat y que si l' acort pres per els metjes de

aquesta sembla en apariencia poch correcte, no es tal en realitat; ja que al obrar aixís, fou á consecuencia del absolut mutisme y nula deferencia que tingueren temps passat els senyors Presidents de les germandats d'aquesta vila, ja que á excepció de la de 'ls Teixidors, cap contestá als respectuosos y formals oficis que se 'ls hi dirigiren, demanant-loshi cortesment se servissin manifestar de cuants individus se componia cada germandat y quina cantitat pagaban anualment per son servey médech.

Calificá de falsa la afirmació estampada en la predita sollicitut, ó siga de que 's deixi en el major desamparo á sos associats; perque, ni antes, ni després de dit acort médech, pot acreditar-se per ningú semblant asseveració; ja que 'l Cos Médech habia donat sempre y en totes ocasions proves inequívokes de saber complir sa altíssima y humanitaria missió ab la classe desvalguda é indigent, no solsament en totes les enfermetats comuns, en qualsevol part que 's solliciti sa presencia, sí que també en les petites y grans operacions, de les que 'n citá algunes, en les que, previa junta del personal médech necessari (y en alguna tots els

metjes), segons el cas, se portaren á cap sense el més petit estipendi. Afegí que no vol calificar, perque ho faria agrament, la conducta observada per el Director é representant de la germandat "La Violeta," al estampar sa firma en la mentada sollicitut; ja que no pot alegar la paraula *desamparo* qui may ha satisfet un céntim de pesseta als metjes d'aquesta localitat, al menos durant els vuyt anys que dit senyor porta de servey en la mateixa.

Feu un lleuger resúmen de lo anteriorment exposat y dona per terminada sa tasca.

El seguí ab l'us de la paraula el concejal senyor Gelabert, qui 's feu propies les rahons y afirmacions exposades per son company de municipi y aixamplant-les ab altres datos y exemples, fent observar á n' els senyors Concejals que als efectes previstos per la Lley Municipal, deuen calificarse de pobres als indigents, ó siga als que imploran la caritat pública ó els que no tenen una pesseta mensual pera ingressar en un Montepío.

OLOR.—Imp. de N. Planadevall.—1901

DEFUNCIÓNS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 26 del passat al 8 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIÓNS

Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
27	Carme Teixidó Collell. . .	S. Miquel	casada	46
30	Patronilla Pagés Gorchs. .	Firal	casada	45
4	Francisca Coll Cambras. .	Valls vells	soltera	30
5	Joseph Coromina Casadesús.	Sant Bernat	casat	73
6	Elena Palóu Iglesias. . .	Valls nous	casada	60
7	Ramón Serrat Calvó. . .	Clivillers	casat	65
8	Geroni Pujolar Roura. . .	Clivillers	casat	38
8	Antón Nicoláu Corcellas. .	Clavaguera	casat	62

Noys, 2. || Noyes, 2.

NAIXEMENTS

Noys, 6. || Noyes, 8.

Total defuncions, 12. | Total naixements, 14.

LA GRESHAM

COMPañIA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales
vigentes como garantía para sus asegurados en España.

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPañIA INGLESA DE

seguros contre incendios, explosiones y accidentes

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Delegado en Gerona: D. JOSE BOSCH.—Ballesterías, 53, 1.ª

LO POSITIU

AVÍS AL PÚBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un
complet y variat assortit de capes desde el módich preu de 17 y mitja à
100 pessetes y un gran assortit de géneros última novetat pera la estació d'
hivern, confeccionanse trajos à mida desde 'l módich preu de 20 ptes. en
avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les
sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres
capitals.

La Senyoreta Francisca Arimany y Castanyer

DIBUIXANTA Y BORDADORA,

que habitava'l tercer pis del carrer de la Maduixa núm. 2, te'l gust de posar
en coneixement del públich l'haberse trasladat al carrer Major núm. 15, y
Mosca núm. 2, pis 2.ª hont se dibuixa y broda ab tota perfecció, esmero y
promptitut, emprenguent à son càrrech els treballs més difícils en aquest
art.

Carrer Major núm. 15 y Mosca núm. 2, pis 2.ª